

การรับรู้ด้านมิติทางเพศและการติดเชื้อเอชไอวี: การศึกษาเชิงคุณภาพในชายรักชาย กรุงเทพมหานคร

ประดิษฐ์พร พงศ์เตริยาง*

ทิพพมาส ชินวงศ์**

เอนโทนี่ พอล โอไบรอัน***

เจน แม็กกาย***

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative study) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับ มิติทางเพศ และการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักชาย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็น ชายรักชาย ที่เข้ารับ บริการ ณ คลินิกนรีนาม สภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2557 จำนวน 31 ราย เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่า รักแท้ไม่มีจริงในกลุ่มชายรักชาย ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนคู่นอนที่มากขึ้น ชายรักชายให้ความหมาย ของ เซ็กส์ คือ ความต้องการตามธรรมชาติที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังสะท้อนว่าการ ติดเชื้อเอชไอวีสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ โดยต้องการการยอมรับจากสังคม อย่างไรก็ตามประเด็น ด้านความหวาดกลัวต่อการติดเชื้อเอชไอวีสามารถกระตุ้นให้กลุ่มชายรักชายตระหนักต่อการป้องกันและมี เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยขึ้น ผลการวิจัยสนับสนุนว่าหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรมีการสนับสนุนการยอมรับ ผู้ติดเชื้ออย่างต่อเนื่อง การตีแผ่ผลกระทบของเอชไอวีทางสื่อต่างๆ ยังคงมีความจำเป็นต่อการปรับทัศนคติของ ชายรักชายต่อการป้องกันเอชไอวี

คำสำคัญ : ชายรักชาย; เอชไอวี; การป้องกันเอชไอวี; การรับรู้มิติทางเพศ

*คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี; e-mail : praditporn.pongtriang@uon.edu.au

**คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

***โรงเรียนการพยาบาลและการผดุงครรภ์ คณะแพทย์และสุขภาพ มหาวิทยาลัยแห่งนิวคาสเซิล ออสเตรเลีย:

**Perception of sexuality and HIV infection:
A Qualitative Study among Bangkok Chaay Rak Chaay(Gay men)**

.....

Praditporn Pongtriang *

Tippamas Chinnawong**

Anthony Paul O' Brien ***

Jane Maguire ***

Abstract

This qualitative study sought to explore perception of Bangkok's chaay rak chaay (MSM, men having sex with men) regarding sexuality and HIV infection. Thirty-one chaay rak chaay participants who used services at the Niranam Clinic, supported by The Thai Red Cross, took part in in-depth interviews between May and August, 2014. The findings indicate that most participants did not believe that true love exists in gay life and this was linked to many chaay rak chaay choosing to engage in multiple sexual partners. Participants also indicated that sex is a basis of life and gay men cannot live without sex. In addition, the participants reflected that although they may live with HIV, one can still lead a normal life and that this relied on the degree of social acceptance. However, fear of HIV infection can motivate chaay rak chaay to be more aware of HIV prevention and safe sex behaviours. The findings from this study suggests that both government and non-government organisations should continuously promote a social acceptance of HIV infected groups. In addition, the findings indicated that the impacts of HIV infection needed to be promoted through media sites for the purpose of modifying chaay rak chaay's perceptions and behaviours around HIV prevention.

Keywords : Chaay rak chaay; HIV; HIV prevention; Perception of sexuality

* Faculty of Nursing, SuratthaniRajabhat University; e-mail : praditporn.pongtriang@uon.edu.au

** Faculty of Nursing, Prince of Songkla University

***School of Nursing and Midwifery, Faculty of Health and Medicine, The University of Newcastle, Australia

ความเป็นมาและความสำคัญ

เอชไอวี/เอดส์ยังคงเป็นหนึ่งในปัญหาด้านสาธารณสุขของประเทศ ที่ต้องได้รับการป้องกันแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ด้วยจำนวนยอดผู้ป่วยสะสม ตั้งแต่มีการอุบัติเมื่อปี 2527 จนถึงปัจจุบัน รวม 388,621 ราย¹ อีกทั้งการแพร่ระบาด ยังคงเป็นปัญหาในหลายๆ กลุ่มประชากร ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงของการแพร่กระจายโรคที่ยังไม่สามารถควบคุมได้จากผลการสำรวจพบว่า กลุ่มชายรักชายเป็นหนึ่งในกลุ่มที่มีสถานการณ์ การติดเชื้อรายใหม่ในอัตราที่ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรกลุ่มอื่นของประเทศ กองระบาด สำนักควบคุมโรคระบุว่า กลุ่มชายรักชายมีอัตราการติดเชื้อที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเขตเมืองและจังหวัดที่มีความเจริญ ด้านเศรษฐกิจสูง เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต เป็นต้น² แม้ว่าองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเดินหน้าในการณรงค์ ป้องกันการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวี แต่ดูเหมือนว่าผลลัพธ์ที่ออกมายังไม่เป็นที่พอใจ ซึ่งเห็นได้จากอัตราการติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ในกลุ่มชายรักชาย ยังคงสูงขึ้นทุกปี³

เป็นที่ทราบกันดีว่าบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทยกับทัศนคติต่อกลุ่มชายรักชายมีการเปิดกว้างมากขึ้น อย่างไรก็ตามการยอมรับกลุ่มดังกล่าวก็ยังคงเป็นประเด็นปัญหาในสังคมไทย จากสาเหตุ ของมุมมองและทัศนคติแง่ลบต่อกลุ่มชายรักชายส่งผลให้ชายรักชายที่ได้รับผลกระทบเหล่านี้ หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า และปิดบังตัวเองจากสังคม นอกจากนี้การไม่ยอมรับสถานะเกย์ของสมาชิกในครอบครัวส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในครอบครัว และส่งผลให้ชายรักชายต้องหลีกเลี่ยงปัญหา ด้วยการแยกตัวและใช้ชีวิตตามเมืองใหญ่ๆ เมื่อลดผลกระทบต่อการเผชิญหน้าความขัดแย้งดังกล่าว^{4,5}

วัฒนธรรมตะวันตกแผ่อิทธิพลสู่สังคมไทยมากขึ้น ความเสรีทางความคิด โลกไร้พรมแดน และความทันสมัยของเทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตเกย์ไทย⁶ การหาคู่นอน (แสวงหาเพศสัมพันธ์/ Hunting) สามารถทำได้อย่างรวดเร็วเพียงแค่ปลายนิ้ว

สัมผัสผ่านโทรศัพท์มือถือ จากการศึกษาของ Benotsch เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมกรรมเสี่ยงทางเพศกลุ่มชายรักชายพบว่า ชายรักชายมีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร (Phone application) ในการหาคู่นอนมากขึ้น นอกจากนี้ สื่อลามกอนาจารสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นความรู้สึกทางเพศให้กลุ่มชายรักชายมีความต้องการและเปลี่ยนคู่นอนมากขึ้น⁷

สถานบันเทิง เป็นอีกปัจจัยร่วมที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายบางส่วนที่ใช้บริการสถานบันเทิงยามค่ำคืนในปัจจุบัน เห็นได้ว่าจำนวนสถานบันเทิง เช่น บาร์เกย์ ชานา และร้านนวด มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นตามเมืองใหญ่ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร การแข่งขันในเชิงธุรกิจเพื่อดึงดูดฐานลูกค้าของตน ส่งผลให้กลุ่มชายรักชายเข้าถึงสิ่งยั่วที่หลากหลายขึ้น อาทิเช่น โชว์โปเปลื้อย ดึงดูดนักท่องเที่ยวซึ่งแฝงมากับการขายบริการทางเพศ⁸ การบริการของสถานบันเทิงอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะทำให้ชายรักชายผู้รับบริการบางส่วนมีความเสี่ยงต่อการเข้าถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การเข้าถึงเครื่องตีมีนเมออย่างง่ายตายตามสถานบันเทิงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อชายรักชายต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยมากขึ้น⁹⁻¹⁰ จากปัจจัยดังกล่าวอาจเป็นการยากในการควบคุม แต่ทำอย่างไรที่จะทำให้กลุ่มชายรักชายกลุ่มดังกล่าว มีความตระหนักในการป้องกันตนเองและลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

อย่างไรก็ตาม กลุ่มชายรักชาย เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายในด้านของมิติทางเพศ พฤติกรรม และบทบาททางเพศ การเข้าถึงและทำความเข้าใจกลุ่มดังกล่าวอย่างลึกซึ้งเป็นสิ่งจำเป็น ต่อการนำมาประยุกต์ในงานป้องกันเอชไอวี การหยั่งลึกถึงกระบวนการทางความคิดซึ่งอาจส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ และความตระหนักในการป้องกันตนเองจากการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวี มีส่วนช่วยให้สามารถทำความเข้าใจกลุ่มชายรักชายในประเทศไทย ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น¹¹จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อแนวคิด ทศนคติ การรับรู้ ของกลุ่มชายรักชายอันส่งผลเกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ตามมา การทำความเข้าใจถึงทศนคติ การรับรู้ ในกลุ่มชายรักชาย จึงจำเป็นต่อการพัฒนางานด้านการป้องกันเชื้อเอชไอวีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้¹² ด้วยเหตุนี้ การศึกษาเชิงคุณภาพได้ถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการศึกษาเชิงลึกต่อกระบวนการทัศนทางความคิด ทศนคติ การรับรู้ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมทางเพศและแนวคิดการดำเนินชีวิต กับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มชายรักชายในกรุงเทพมหานคร การศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจกลุ่มชายรักชายและงานป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับ มิติทางเพศ และการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักชาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. เพื่ออธิบายการรับรู้มิติทางเพศ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเอชไอวี

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเชิงคุณภาพครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative study) ผลการวิจัยในบทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในกลุ่มชายรักชาย กรุงเทพมหานคร การศึกษานี้อาจช่วยให้สามารถเข้าใจถึง ทศนคติ และการรับรู้ ของกลุ่มชายรักชายอันเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมและพฤติการณ์การติดเชื้อเอชไอวี รวมถึงสะท้อนถึงกลไกและแนวทางเพื่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง (Participants)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นชาย จำนวน 31 คน เข้ารับบริการ ณ คลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย โดยถูกคัดเลือกเข้าร่วมการวิจัยแบบ

เฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติดังนี้ 1) ให้คำจำกัดความตัวเองว่าเป็น ชายรักชาย เกย์ เกย์คิง เกย์ควีน รุก รับ โป๊ท โป กะเทย ตู๊ด ยกเว้น สาวประเภทสองที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ 2) อายุ 18 ปีขึ้นไป และ 3) สื่อสารภาษาไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection)

กลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย จะได้รับการสัมภาษณ์เชิงลึก (Semi structure in-depth interviews) จำนวน 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 45-60 นาที และมีการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ตลอดระยะเวลาการสัมภาษณ์ การป้องกันความลับและความเป็นส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ภายในห้องให้คำปรึกษา ณ คลินิกนิรนาม กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการปกปิด ชื่อ-สกุล ที่แท้จริงโดยการใช้นามแฝง กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะต้องได้รับข้อมูลการวิจัยอย่างชัดเจน และลงลายมือชื่อเพื่อยินยอมเข้าร่วมการวิจัยในใบพิทักษ์สิทธิ (Inform consent) ก่อนทุกราย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกเมื่อโดยปราศจากความขัดแย้งและผลกระทบต่อการรักษาหรือการรับบริการ ณ คลินิกนิรนามแต่อย่างใด โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จาก The University of Newcastle, Australia และคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระยะเวลาการวิจัย พฤษภาคม-สิงหาคม พ.ศ.2557

การวิเคราะห์ข้อมูล

เทปบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งหมด (In-depth interview) ได้รับการถอดเทปเป็นบทสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และใช้โปรแกรม NVivo10 ในการจัดการข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การ coding และ theming

ผลการวิจัย

การรับรู้เกี่ยวกับชีวิตชายรักชายมิติทางเพศ และการติดเชื้อเอชไอวีของชายรักชาย (Chaay rak chaay's

self-perspective regarding chaay rak chaay life, sexuality and HIV infection)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ค้นพบ แนวคิด และทัศนคติของชายรักชาย ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม และความเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวี ดังผลสรุปจากตัวอย่างการสะท้อนคิดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 ราย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย 4 การรับรู้ ได้แก่ รักแท้ไม่มีจริง “เซ็กส์” พื้นฐานของชีวิต อยู่กับเอชไอวีอย่างปกติ และ เอชไอวีกับความกลัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รักแท้ไม่มีจริง (True love does not exist in gay life)

ประโยคที่ว่า “รักแท้ไม่มีจริงในกลุ่มเกย์” เป็นแนวคิดส่วนใหญ่ที่ได้รับการสะท้อนจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ชายรักชายมีความเชื่อว่า ความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายนั้นไม่ยั่งยืน เพราะไม่มีพันธะทางกฎหมาย หรือพันธะเชิงสัญลักษณ์ เช่น การมีลูก ประกอบกับสิ่งช่วยในปัจจุบัน และการหาคู่ที่ง่ายตายผ่าน โซเชียลเน็ตเวิร์ค (Social network) สิ่งเหล่านี้ ทำให้ความสัมพันธ์ของคู่เกย์มักไม่ยืดยาว เมื่อชายรักชายส่วนใหญ่มองว่า รักแท้ไม่มีจริง ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจึงเป็นรูปแบบที่ฉาบฉวย และจบลงแค่การ คำว่า “คู่นอน” (sexual partner)

“เกย์ส่วนใหญ่เวลารักกันจะรักกันจริง ๆ รักกันด้วยความรู้สึกทางใจจริง ๆ แต่เกย์รักกันได้ไม่นานเพราะไม่มีอะไรผูกมัด ๆ หมายถึงไม่มีลูกเลิกกันง่ายเพราะด้วยโลกโซเชียลนี่แหละ มันทำให้เจอคนอื่นมากมายถ้าไม่รักกันจริง ๆ ไม่เหนียวแน่นกันจริง ๆ ก็ไปไม่รอด” (คุณโอ อายุ 23 ปี เกย์โบท)

นอกจากนี้ประสบการณ์ด้านความรักที่ล้มเหลวยังส่งผลต่อมุมมองด้านความรักของชายรักชายที่เปลี่ยนไป ซึ่งส่งผลให้ลดความคาดหวังและการทุ่มเทในความสัมพันธ์ครั้งใหม่

“พอเราเริ่ม 30 ปีบุเริ่มรู้สึก เอ้ย เราไม่รู้จะรอทำไมแล้ว เราก็มีสักคนนึง พอเรามี เราก็มีเลิก มีผลัดเปลี่ยนกันนะครั้บ ไม่ใช่ว่ามีคนเดียวมาตลอด ก็มีผลัดเปลี่ยน

เข้ามาอยู่ในชีวิต แต่ว่า ณ ตอนนี่ก็ยังไม่ดีพอ ยังไม่ได้รู้สึกว้าวว่าเราอยู่กับเค้าไปเรื่อย ๆ เพราะเรามองว่าเราโดนคนเก่า ๆ หลอก โดนทิ้งมาตลอด แล้วเรารู้สึกว่าเราหันมารักตัวเองดีกว่า ก็ยังคงอยู่แต่เราก็มีใจให้เค้าแค่ 50 อีกใจนึงเราก็รักตัวเอง 50” (คุณยู อายุ 37 ปี เกย์รับ)

ความไม่คงทนของความสัมพันธ์ของชายรักชาย เป็นเหมือนเรื่องธรรมชาติของสังคมเกย์ ความเบื่อหน่ายพบเห็นได้ในหลาย ๆ คู่ และเป็นเหตุผลของการเริ่มต้นหาสิ่งใหม่ที่ดีกว่า รักแท้เป็นสิ่งที่ต้องเดินไปข้างหน้าเพื่อค้นหา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกย์หลายๆ คน ต้องเปลี่ยนคู่ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่ต้องการ และรอเพื่อ “คนที่ใช่”

“บางทีคนนั้นทำให้เราผิดหวัง เราก็เลยเปลี่ยนไปอีกคนนึง พออีกคนเค้าทิ้งเราไปอีก เราก็เลยหาไปเรื่อย มันเหมือนกับว่าเปลี่ยนคู่ไปเรื่อย ๆ ใจลึก ๆ ไม่ได้อยากจะเปลี่ยน อยากหยุดอยู่ที่คนเดียว แต่คือว่ามันเป็นไปได้เนอะ...คือตัวเราหยุดที่เค้าคนเดียว แต่ตัวแฟนเราเค้าไม่หยุด(คุณเอ็ม อายุ 40 ปี เกย์รุก)

ทัศนคติเรื่องความรักมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของชายรักชายโดยตรง และส่งผลต่อพฤติกรรม การเปลี่ยนคู่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การปรับเปลี่ยนทัศนคติด้านความรักอาจเป็นหนทางที่อาจช่วยให้ ความสัมพันธ์ของคู่เกย์มีแนวโน้มที่ยาวขึ้น การพิทักษ์สิทธิและส่งเสริมกฎหมายที่เกี่ยวข้องระหว่าง ชายรักชาย อาจมีส่วนผลักดันให้ปัญหาข้างต้นดีขึ้นก็เป็นได้

“เซ็กส์” พื้นฐานของชีวิต (“Sex” the basis of life) เมื่อกล่าวถึง “เกย์” หลายๆ คน มักคิดถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ “เซ็กส์” ชายรักชายส่วนใหญ่ในการศึกษาครั้งนี้สะท้อนคิดว่า เกย์ ไม่จำเป็นต้องเฉพาะเจาะจงแค่เรื่องเซ็กส์ แต่เซ็กส์เป็นเรื่องธรรมชาติ ที่ควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตของมนุษย์ ความต้องการทางเพศเป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้น

“คำว่าชายรักชาย ๆ ถามว่าจำเป็นที่จะต้องมีเซ็กส์กันไหมที่ว่าเป็นผู้ชายรักกัน ผมว่ามันไม่จำเป็นเสมอไป แต่ด้วยความที่เป็นมนุษย์เป็นคนความต้องการทางเพศ

แต่ถ้าสำหรับผมถามว่ารักกันแล้วไม่ต้องมีเช็กลิขิตใหม่ได้ ผมช่วยตัวเองได้ ผมก็บอกบางครั้งถ้าผมมีอะไรกับแฟน แฟนบอกว่านี้ไม่ไหวแล้วเบื่อบอกว่าถ้าไอเคผมช่วยตัวเองได้ผมก็จะช่วยตัวเอง สำหรับเรื่องเพศสัมพันธ์ เพศสัมพันธ์ทุกคนมันต้องมีอยู่แล้วว่าที่เกิดมาใช่ไหมครับ” (คุณเค อายุ 23 ปี เกย์รับ)

นอกจากนี้ ชายรักชายยังสะท้อนอีกว่า เพศสัมพันธ์กับความรัก เป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องควบคู่กัน การมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากความรักเห็นได้ในเกย์ยุคปัจจุบัน ความสัมพันธ์ที่ฉาบฉวยเกิดขึ้นเพียงเพื่อการตอบสนองความต้องการและแรงขับทางเพศ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนคู่นอนของกลุ่มเกย์และยิ่งเพิ่มความเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีขึ้นอีกด้วย

“เพศสัมพันธ์อันนี้นั้นคือเกย์ส่วนใหญ่ที่ทุกวันนี้แค่ของขึ้น ๆ มาแล้วเห็นพึงพอใจก็ซัดเลย อย่างที่บอกว่ามามายังไม่ทันอีดก็ซัดก็กินกันได้แบบนี้เอาครับประมาณนั้นครับ ก็คือส่วนใหญ่จะ fucking เอาครับไม่ใช่ make love” (คุณพี อายุ 28 ปี เกย์โบ๊ท)

ชายรักชายยังสะท้อนอีกว่า การดำเนินชีวิตโดยปราศจากเช็กลิขิตนั้นทำได้ยาก แต่การมีเช็กลิขิตอย่างปลอดภัยเป็นเรื่องที่จำเป็นและควรตระหนักมากกว่า การป้องกันและการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยเป็นแนวคิดที่ถูกสะท้อนจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นทางเลือกที่ยังคงรักษาสมดุลย์ในการดำเนินชีวิต และเป็นส่วนช่วยยับยั้งความเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีอีกทาง

“เพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ ผมไม่ได้มองเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่แบบน่าเกลียดหรือเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดอะไร เพราะมันเป็นเรื่อง ๆ หนึ่งในชีวิตประจำวันของคนเราอย่างหนึ่ง...คือไม่น่าไปตีตราเค้าว่าเป็นตัวที่แพร่กระจายเชื้อ เพราะคนที่แพร่กระจายเชื้อสามารถเป็นผู้ชายก็ได้เป็นผู้หญิงก็ได้เป็นผู้หญิงขายบริการอะไรก็ได้ก็คือคนแพร่กระจายเชื้อเนี่ยมันไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นเกย์อย่างเดียวครับ คือคนแพร่กระจายเชื้อคือคนที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันมากกว่าที่จะเป็นเพศอะไร” (คุณเอ็น อายุ 27 ปี เกย์รับ)

จากมุมมองและการสะท้อนคิดของกลุ่มตัวอย่าง

ทำให้ทราบว่า เช็กลิขิตเป็นเรื่องจำเป็นและมีอาจหลีกเลี่ยงจากวิถีชีวิตชายรักชาย การส่งเสริมและสนับสนุนการแสดงออกทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการ รวมทั้งการให้ความรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ควบคู่กับการนำความรู้ไปปรับใช้ได้จริง จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวีได้ดียิ่งขึ้น

อยู่กับเอชไอวีอย่างปกติ (Living with HIV [Normal life])

การวิจัยครั้งนี้ได้มีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มชายรักชายทั้งกลุ่มผลเลือดปกติและกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในประเด็นเรื่องของการใช้ชีวิตกับการติดเชื้อ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สะท้อนแนวคิดว่า การติดเชื้อเอชไอวีสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติเช่นคนธรรมดา มุมมองของการติดเชื้อเอชไอวีคือ การมีเชื้อไวรัสชนิดหนึ่งอยู่ในร่างกายซึ่งไม่สามารถที่จะขัดขวางการดำเนินชีวิตที่ปกติได้ เพียงแต่ผู้ติดเชื้อจะทำอะไรในร่างกายของตนแข็งแรงและปกติสุขที่สุด เพื่อให้ชีวิตที่เหลือเป็นไปอย่างราบเรียบเท่าที่จะทำได้ แต่สิ่งสำคัญคือสังคมควรปรับมุมมองต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ลดการตีตราและแบ่งแยกเพราะในความจริงแล้วยังมีโรคอื่น ๆ ที่รุนแรงกว่าเอชไอวีเช่นกัน

“รู้สึกว่าถ้าวันหนึ่งเป็นก็จะได้โทษใคร เพราะว่าก็ใช้ชีวิตที่เสี่ยงอยู่ก็รู้ตัวแต่ว่าก็คงจะใช้ชีวิตเป็นปกติอะไรอย่างนี้ แต่อยากให้อะไรวิธีการให้ความรู้ของสังคมไทยอย่าทำให้มันแปลกอย่าทำให้ใครรู้สึกว่าโรคนี้มันมัน เป็นโรคที่ประหลาด เพราะมันเหมือนไวรัสอย่างอื่นว่าคอนที่มีไวรัสแล้วมันก็จะอยู่คุณไปตลอด คุณก็มีการรักษาตัวรักษาภูมิคุ้มกันก็ว่ากันไปคืออย่าไปโฟกัสกับมันมาก เพราะจริง ๆ แล้วมันมีอีกตั้งหลายโรคที่ติดทางเพศสัมพันธ์ได้มิใช่แค่ HIV อะไรอย่างนี้ครับ” (คุณเอฟ อายุ 32 ปี เกย์โบ๊ท)

“ชายรักชายนี้ก็คือว่าส่วนมากมันเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกคน เราก็อ้าใจกันไม่ได้ มันเป็นเรื่องที่ มัน คน 2 คน รักกันประมาณนี้ครับ เพศสัมพันธ์ นี้มันเป็นเรื่องธรรมดามากกว่า เพราะสมัยนี้มัน หากันได้ง่าย เหมือน

แบบไม่ค่อยรักนวลสงวนตัวกัน เอชไอวี นี่มันก็เป็นเชื้อที่สังคมยังมีอคติอยู่ แบบว่าเป็นเชื้อที่ถ้าเป็นแล้วมันก็สามารถที่จะไปทำร้ายคนอื่น อยู่ในสังคมอยากลำบาก... เพราะว่าสังคมเรากลัวที่ว่าสังคมจะรู้ว่าเราเป็น เราต้องใช้ชีวิตอยู่กับความลำบาก เพราะอย่างหนึ่งเค้าอาจจะรังเกียจเรา เค้าไม่รู้ว่าสามารถอยู่ในสังคมได้ หมายถึงไปกินอาหารร่วมกับเค้าเค้าอาจจะรังเกียจ กินน้ำแก้วเดียวอะไรกับเค้าอย่างนี้อะ เหมือนสื่อแบบนี้มันไม่มีให้คนรู้ว่าเราสามารถอยู่ด้วยกันได้” (คุณธีร์ อายุ 23 ปี เกย์โบ๊ท)

การติดเชื้อเอชไอวีอาจมีจุดสิ้นสุดของชีวิต ชีวิตยังคงต้องเดินไปข้างหน้า การทำประโยชน์และสิ่งดี ๆ แก่คนรอบข้างที่รักกับช่วงชีวิตที่เหลืออยู่คือประเด็นที่ควรคำนึงมากกว่าการจมอยู่กับความทุกข์ในทางตรงข้ามการติดเชื้อยังทำให้ชายรักชายใช้ชีวิตที่เหลืออย่างไม่ประมาท

“ก็ตอนนี้คือใช้ชีวิตทำสิ่งที่เราอยากทำให้มากที่สุดคือ หาเงินให้พ่อแม่ ทำสิ่งที่ให้กับคนที่มีความผูกพันกับเราให้ได้มากที่สุด เหมือนคนที่บอกว่า รู้ตัวเองว่าเป็นดีกว่าไม่รู้ตัวเองเป็น ผมคิดแบบนั้น เพราะว่าถ้ารู้ว่าตัวเองเป็น จะคิดว่าเราต้องการอะไรได้มากกว่าและก็ใช้ชีวิตโดยไม่ประมาท บางคนคิดว่าตัวเองไม่เป็น แล้วก็ใช้ชีวิตเรื่อยเปื่อยโดยที่สำล่อน” (คุณธีร์ อายุ 23 ปี เกย์โบ๊ท)

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังสะท้อนอีกว่า การสนับสนุนจากสังคมยังเป็นส่วนสำคัญให้การดำเนินชีวิตของผู้ติดเชื้อเป็นไปอย่างปกติมากขึ้น

“ผมคิดว่าพวกเค้าไม่ได้เป็นกลุ่มที่น่ารังเกียจแต่ว่าเป็นแค่บุคคลที่น่าได้รับความช่วยเหลือ เพราะว่าการติดเชื้อเอชไอวีแล้วอะคือทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานก็จะน้อยลง เจ็บป่วยก็บ่อยขึ้นแล้วก็คือร่างกายอ่อนแออะครับ แล้วคือค่าใช้จ่ายก็จะเยอะมากดังนั้นคิดว่าไม่ควรแบบว่าแยกออกแต่ว่าควรให้ความสำคัญกับคนกลุ่มนี้มากกว่า” (คุณไวน์ อายุ 23 ปี เกย์รับ)

จากผลการวิจัยสะท้อนว่า การสนับสนุนกลุ่มชายรักชายติดเชื้อเอชไอวีให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกตินั้นเป็นสิ่งจำเป็น กลุ่มนี้ย่อมได้รับภาวะกดดันจากสังคมรอบข้างสูงกว่ากลุ่มชายปกติ เนื่องการติดเชื้อเอชไอวียังไม่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน ผลกระทบด้านจิตใจและการ

ดำเนินชีวิตย่อมเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การสนับสนุนการเผชิญปัญหาอย่างเข้มแข็งเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยเหลือกลุ่มดังกล่าว หลักการเพื่อนช่วยเพื่อนอาจมีส่วนช่วยสนับสนุนชายรักชายที่อ่อนแอจากการรับทราบผลเลือดในระยะแรก หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันในการพิทักษ์สิทธิและรณรงค์ให้สังคมเปิดกว้างต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญให้การใช้ชีวิตของชายรักชายผู้ติดเชื้อมีคุณภาพมากขึ้น

เอชไอวีกับความกลัว (Frightened of HIV)

ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ว่า การติดเชื้อเอชไอวีสามารถมีชีวิตที่ปกติได้ในทางกลับกันพบว่ากลุ่มตัวอย่างสะท้อนแนวคิดถึงความหวาดกลัวต่อการติดเชื้อเอชไอวีที่ควบคู่ไปกับการดำเนินชีวิต และความหวาดกลัวเอชไอวีเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อความสัมพันธ์และกิจกรรมทางเพศระหว่างชายรักชาย

“HIV เนี่ย มันเหมือนเป็นหายนะของมนุษย์ ที่มนุษย์เองเริ่มเพศสัมพันธ์เนี่ยมันเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่กับทุกคนในชีวิตอยู่แล้ว HIV มันเป็นตัวหนึ่งที่ทำให้มนุษย์เนี่ยเกิดการระแวงเรื่องโรคนั้นมากขึ้น แล้วก็เป็นตัวที่ทำให้ชีวิตของคนอยู่ในอันตรายมากขึ้น แต่ว่าไอเคเราเนี่ยมีความสามารถพอที่รู้จักที่จะป้องกันหาวิธีป้องกันได้ แต่ HIV เนี่ยมันร้ายกว่าที่เราคิดเพราะฉะนั้นเนี่ยวิธีป้องกันมันย่อมดีกว่าการรักษา HIV เนี่ยเป็นโรคที่น่ากลัวที่สุดตั้งแต่เคยได้ยินมา แต่ว่าก็อย่างที่บอกแหละคือมันทำให้คนระแวงเป็นพิเศษ แต่ระแวงในที่นี้มันเป็นการระแวงเพื่อ ๆ ตัวเราเองด้วย ก็ถูกสอนมาตลอดว่าจะมีอะไรกับเราหมายหัวทุกคนว่าไม่ปลอดภัย สวมทุกครั้ง ขนาดแฟนยังใช้เลย” (คุณบี อายุ 28 ปี เกย์โบ๊ท)

ความเกรงกลัวต่อเอชไอวีมีส่วนกระตุ้นให้ชายรักชายเกิดความตระหนกในการป้องกันและมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากขึ้น นอกจากนี้ประสบการณ์ความกลัวจากการมีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ยังส่งผลให้ชายรักชายนำมาเป็นบทเรียนในการเฝ้าระวังตนเองและตระหนักต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยขึ้น

“ตระหนกมากถึงมากที่สุด ก็เคยมีไม่มีถุงยางก็ไม่

ให้เอาไม่เอา คือปฏิเสธเลยว่าไม่เอาภายนอกอย่างเดียว ถ้าไม่เอาก็คือไม่เอา ที่สำคัญคือเราก็บอกเค้าก่อนว่า ก่อนหน้านี้ไม่รู้หรือกว่าไปเอากับใครมาหรือเปล่า ไม่เชื่อใจ หรือใช้ไม่เชื่อใจพูดตรงๆ เลยเพราะว่าเราก็ดู Sensitive กับเรื่องแบบนี้ละ คือหน้าที่การงานเรานั้นก็ต้องใช้ในการตรวจเลือดในขนาดตอนนี้ เราก็ดูต้องการให้เลือดของเราเป็นลบอย่างนี้ตลอด ถ้าเราเคยพลาดมาแล้วเราไปตรวจของเราเป็นลบเหมือนเดิมเราก็ต้องป้องกันตลอด ต้องสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งแล้วช่วยบอกให้เค้าหรือเพื่อน ๆ รอบตัวเราช่วยดูถุงยางอนามัยด้วยเหมือนกัน” (คุณจี อายุ 24 ปี เกย์ไบท์)

นอกจากนี้ การเผยแพร่ความน่ากลัวของเอชไอวี ผ่านสื่อต่างๆ ยังส่งผลให้ชายรักชายหวาดกลัวต่อผลกระทบหากติดเชื้อ ซึ่งส่งผลให้เกิดความตระหนักต่อการป้องกันการติดเชื้อมากยิ่งขึ้น

“ที่เค้าแชร์กันในโลกโซเชี่ยลว่าเค้าก็อยู่ในกรณีของคนๆ หนึ่งที่เนตไอดอล คือหลายๆ คนเค้าก็จะวิจารณ์ว่าเหมือนเป็นเอดส์ติดเชื้อในปอดโรคแทรกซ้อนอะไรอย่างนี้ คือหลายคนก็จะวิจารณ์ว่าเค้าติดเชื้อ HIV อย่างนี้ว่าน่ากลัว แล้วคือพอเราดูแล้วมันทำให้เรารู้สึกกลัวขึ้นมา” (คุณคิว อายุ 24 ปี เกย์รับ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความหวาดกลัวต่อการติดเชื้อเอชไอวีมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นชายรักชายหันมาให้ความสำคัญต่อการป้องกันเอชไอวีและการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การรับรู้ข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ในงานป้องกันเอชไอวี เช่น การตีแผ่ผลกระทบของเอชไอวีต่อภาพลักษณ์ผ่านสื่อต่างๆ เป็นการกระตุ้นเตือนถึงภัยของเชื้อดังกล่าว ส่งผลต่อการเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศของตนและคู่นอน นอกจากนี้การนำเสนอตัวแบบ ทั้งแง่บวกและลบเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้กลุ่มชายรักชายได้พิจารณาถึงพฤติกรรมของตนเองต่อความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีอีกด้วย

บทวิจารณ์

มุมมองการรับรู้ด้านความรักของกลุ่มชายรักชาย ส่งผลต่อความสัมพันธ์และการตัดสินใจในการเลือกรูป

แบบความสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีมุมมองว่ารักแท้ไม่มีจริงในกลุ่มเกย์นั้น มักไม่คาดหวังต่อความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและส่งผลให้มีอัตราการเปลี่ยนคู่นอนที่เพิ่มขึ้น และความสัมพันธ์ส่วนใหญ่มักจบลงแค่เพียงการระบายความต้องการทางเพศ จากสาเหตุดังกล่าวส่งผลให้กลุ่มชายรักชายมีความเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวีที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ Butterworth โดยการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของชายรักชาย จำนวน 1,000 ราย ในประเทศอังกฤษพบว่า 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนคู่นอนในอัตราที่สูง⁷ อย่างไรก็ตามยังพบการศึกษาเรื่องการรับรู้ด้านความรักของกลุ่มชายรักชายที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่มากนัก ซึ่งการศึกษานี้อาจเป็นจุดเริ่มต้นเพื่อให้หลายๆ ฝ่ายหันมาให้ความสำคัญกับการปรับการรับรู้ มุมมองด้านความรักของกลุ่มชายรักชายมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเรื่องเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นความต้องการที่ควบคู่ไปกับการดำเนินชีวิต และเป็นเรื่องยากที่จะควบคุมหรือหลีกเลี่ยงจากประเด็นดังกล่าวได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความพึงพอใจด้านเพศสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตที่พบว่าเพศสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตเป็นเรื่องควบคู่กัน และมีผลต่อความพึงพอใจของการใช้ชีวิตประจำวัน¹³ นอกจากนี้การศึกษาในกลุ่มเกย์อังกฤษที่สนับสนุนและแนวคิดเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ยากต่อการหลีกเลี่ยง และพฤติกรรมทางเพศที่มีความหลากหลายซึ่งส่งผลต่อระดับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีที่แตกต่างกันออกไป¹⁴ ดังนั้นการส่งเสริมเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยดูเหมือนจะมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสมดุลระหว่างวิถีชีวิต กลุ่มชายรักชายกับการลดความเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีได้ไม่มากนัก

จากการศึกษานี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรับรู้ที่ดีขึ้นต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น สืบเนื่องมาจากวิทยาการทางการแพทย์ที่พัฒนาขึ้นที่สามารถทำให้ผู้ติดเชื้อใช้ชีวิตได้ยาวนานขึ้นภายใต้การดูแลตนเอง และการเคร่งครัดต่อแผนการรักษา ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างปกติเช่นคนทั่วไป ผลการศึกษานี้สอดคล้อง

กับการวิจัยในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้าน ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อคุณภาพชีวิตจากการรับยาต้านไวรัส¹⁵ นอกจากนี้การรับรู้ด้านความคิดแง่บวกต่อการติดเชื้อเอชไอวีมีส่วยช่วยลดปัญหาการกระทบด้านจิตใจและเป็นแรงผลักดันให้ผู้ติดเชื้อใช้ชีวิตได้อย่างราบรื่นมากขึ้น¹⁶ อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงต้องการการสนับสนุน และการยอมรับผู้ติดเชื้อที่เปิดกว้าง ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การดำเนินชีวิตของผู้ติดเชื้อเป็นไปอย่างราบรื่นมากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาซึ่งพบว่าปัจจัยสนับสนุนทางสังคมมีส่วนสำคัญในการเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้¹⁷

ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ที่ว่า การติดเชื้อเอชไอวีสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขแต่ผลการวิจัยนี้ยังพบว่า การติดเชื้อเอชไอวียังคงเป็นประเด็นที่กลุ่มชายรักชายหวาดกลัว และส่งผลให้เกิดความตระหนักในการป้องกันตนเองมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Wongpanarak & Siriwattanamethanon¹⁸ ที่ศึกษาการรับรู้เพศวิถีรักเพศเดียวกันของวัยรุ่นชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กลัวโรคเอดส์ แต่ยังคงขาดความรู้ในการป้องกัน ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า การให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเอชไอวี โดยเฉพาะผลกระทบทางด้านร่างกายและภาพลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษาด้านความกลัวต่อโรคเอดส์ในที่ทำงาน โดยพบว่าโรคเอดส์ยังคงเป็นภาพจำที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความกลัวและวิตกกังวลต่อการติดเชื้อ¹⁹ จากเหตุผลดังกล่าวจะเป็นการกระตุ้นเตือนให้กลุ่มชายรักชายหันมาให้ความสำคัญต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากขึ้น อย่างไรก็ตามความกลัวและวิตกกังวลอาจเป็นผลเสียในแง่ของการปฏิบัติต่อผู้ติดเชื้อที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งต้องได้รับการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับเชื้อเอชไอวีอย่างถูกต้องเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพงานด้านการป้องกันเอชไอวีอย่างรอบด้านในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการพัฒนางาน

1. การพัฒนางานด้านการป้องกันเอชไอวีในกลุ่ม

ชายรักชาย ควรมีการให้ความสำคัญต่อการปรับการรับรู้ด้านความรัก ซึ่งเป็นมุมมองหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศชายรักชาย การณรงค์ เรื่องรักเดียวใจเดียว ผ่านสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่องอาจมีส่วนช่วยให้ชายรักชายลดการเปลี่ยนคู่นอน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีตามมา

2. เจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพหรือผู้ให้คำปรึกษา ควรมุ่งเน้นประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตเชิงลึกของผู้รับบริการในแต่ละราย ควบคู่กับการให้ข้อมูลและสนับสนุนการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยมุ่งเน้นความรู้ ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง การส่งเสริมเพศสัมพันธ์ปลอดภัย ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและบริบทของแต่ละคน เช่น บาทบาททางเพศ และกิจกรรมทางเพศ ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยให้ชายรักชายปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับรูปแบบพฤติกรรมของตน

3. ประเด็นการณรงค์การยอมรับผู้ติดเชื้อเอชไอวีผ่านสื่ออาจไม่เพียงพอ การบรรจุประเด็นเรื่องการยอมรับ และลดการตีตราผู้ติดเชื้อเอชไอวี อาจต้องมีการพิจารณาและสอดแทรกไปในหลักสูตรการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อเป็นการปลูกฝังและให้ข้อมูลต่อสังคมว่าผู้ติดเชื้อคือส่วนหนึ่งของสังคม และเพิ่มการยอมรับผู้ติดเชื้อเป็นส่วนหนึ่งของสังคมมากยิ่งขึ้น

4. ประการสุดท้ายคือการกระตุ้นเตือนชายรักชาย เพื่อให้ตระหนักต่อการป้องกันพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย การเปลี่ยนคู่นอน โดยการเผยแพร่ ความรู้ แนวปฏิบัติ และผลกระทบของเอชไอวีต่อร่างกาย จิตใจและภาพลักษณ์ ผ่านสถานการณ์จากหนังสือและกรณีตัวอย่าง ซึ่งอาจส่งผลให้กลุ่มดังกล่าวมีความตระหนักในการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากขึ้น

References

1. Bureau of Epidemiology Thailand. Thailand HIV/AIDS annual report 2014 [cited 2015 March 23]. Available from: http://www.boe.moph.go.th/files/report/20141128_61345755.pdf.

2. Bureau of Epidemiology. Acquired immunodeficiency syndrome: AIDS [In Thai]. Annual Epidemiology Surveillance Report 2012 (AESR 2012) [Internet]. 2012; 1. Available from: <http://www.boe.moph.go.th>.
3. Bureau of Epidemiology. AIDS situation in Thailand[Internet]. [cited 2015 Mar 23]. Available form: http://www.boe.moph.go.th/files/report/20151126_87903337.pdf
4. Darawuttimaprakorn N. Stigmatisation of men having sex with men through HIV prevention programing [in Thai]. Population and Society 2012 conference; Bangkok, Thailand2012.
5. Sexual/gender minorities in Thailand: Identities, challenges, and voluntary-sector counseling. Sexuality Research & Social Policy. 2009;6(2):4-34.
6. Boonmongkon P, Jackson PA. Thai Sex Talk: The language of sex and sexuality in Thailand. Chiang Mai, Bangkok: Silkworm Books; 2011.
7. Benotsch EG, Martin AM, Espil FM, Nettles CD, Seal DW, Pinkerton SD. Internet use, recreational travel, and HIV risk behaviors in men who have sex with men. Journal of Community Health. 2011;36(3):398-405.
8. Butterworth B. Sex survey 2014. Gay Times. 2014(430):58-65.
9. van Griensven F, Varangrat A, Wimonasate W, Tanpradech S, Kladsawad K, Chemnasiri T, et al. Trends in HIV prevalence, estimated HIV incidence, and risk behavior among men who have sex with men in Bangkok, Thailand, 2003-2007. Journal of Acquired Immune Deficiency Syndromes. 2010;53(2):234-9.
10. Musinguzi G, Bastiaens H, Matovu JKB, Nuwaha F, Mujisha G, Kiguli J, et al. Barriers to condom use among high risk men who have sex with men in Uganda: A qualitative study. PLoS ONE. 2015;10(7):1-13.
11. Pongtriang P, O'Brien AP, Maguire J. Sexual diversity and social stigma on HIV prevention for Thai gay men. Australian Nursing & Midwifery Journal. 2015;23(5):34.
12. Phurichaya B, Areewan K, Waraporn B, Jutamas C, Pranee L. Perception of HIV risk-taking behaviors among youths incarcerated in a juvenile vocational training center: a qualitative study. Pacific Rim International Journal of Nursing Research. 2016;20(2):148-60 13p.
13. Neto F, Pinto MdC. The satisfaction with sex life across the adult life span. Social Indicators Research.2013;114(3):767-84.
14. Butterworth B. ARE YOU ADDICTED TO SEX? Gay Times (09506101). 2014(430):66-9.
15. May MT, Gompels M, Delpech V, Porter K, Orkin C, Kegg S, et al. Impact on life expectancy of HIV-1 positive individuals of CD4+ cell count and viral load response to antiretroviral therapy. AIDS. 2014;28(8):1193-202.
16. Smith ST, Dawson-Rose C, Blanchard J, Kools S, Butler D. Feature: "I Am Normal": Claiming Normalcy in Christian-Identified HIV-Infected Adolescent and Emerging Adult Males. Journal of the Association of Nurses in AIDS Care. 2016.
17. Kadushin G. Barriers to social support and support received from their families of origin among gay men with HIV/AIDS. Health & Social Work. 1999;24(3):198-210.
18. Wongpanarak N, Siriwattanamethanon J. Perception of homosexual in adolescent male. Journal of Nurses' Association of Thailand, North-Eastern Division 2012; 30(3):42-9.
19. Rowe MP, Russell-Einhorn M, Baker MA. The fear of AIDS. Harvard Business Review. 1986;64(4):28-36.